

4.mai

Medlemsblad for Norges Kommunistiske Studentforbund mars 77

FRA REDAKSJONEN

I dette nummeret er landsmøtediskusjonen videreført, blant annet med en oppsummering av diskusjonen om det nasjonale spørsmål fra AU i NKS, og en artikkel om de viktigste motsigelsene i vedtekstdiskusjonen.

Det er en rekke folk som har deltatt i diskusjonen som er blitt oppfordret til å svare, men som redaksjonen enda ikke har mottatt noe fra. Vi vil komme tilbake med artikler fra disse folkene i neste nummer, forhåpentligvis. Diskusjonene er langt fra ført til ende enda.

Dessuten tar vi sjølkritikk på til dels svært dårlig teknisk kvalitet i dette nummeret - vi skal slåss for at neste nummer skal bli bedre i så måte.

leder: sett masselinja i ledelsen for 1.maiarbeidet

LÆR AV FEILA FRA I FJOR

1. mai-arbeidet er hovedoppgave for NKS fram til 1.mai. Vår oppgave er å mobilisere tusenvis av studenter over hele landet til det eneste klassekamp-toget-til Faglig 1.maifront.

Som helhet har hvert år betydd framgang for klassekamp-toget. 1. mai. Dette gjaldt også ifjor, det gikk flere folk i toget enn noen gang tidligere, antall tog økte betraktelig og det var tog på flere nye viktige steder på et klassekampgrunnlag.

Samtidig hadde arbeidet og oppslutninga fra arbeiderklassen markert framgang i forhold til tidligere.

Likevel er det klart at fjoråret ga eksempler på tilbakegang og stagnasjon noen steder. Det er også et faktum at en viktig årsak til dette, var tilbakegang i mobilisering av studentene.

Sjøl i Oslo som samla hadde et meget bra resultat gikk oppslutninga om studentseksjonene tilbake.

Det at hovedinnslaget til klassesarbeidstoget til sosialdemokratene og revisjonistene i en del av de store byene var studenter bare kompletterer dette

bildet

Samtidig stiller det NKS' ansvar for årets 1.mai skarpt. Vi må oppsummere 1.maiarbeidet fra ifjor, utnytte erfaringene fra 8.mars-mobiliseringa og stille søkelyset på alle feilaktige ideer og metoder som hindrer en brei masse-mobilisering på lærestedene 1. mai.

Det følgende er et forsøk på å trekke fram de viktigste feila som prega 1.maiarbeidet ifjor og som ubetinga vil hindre framgang i år dersom vi ikke kvitter oss med dem:

STUDENTENE-ARBEIDERKLASSENS ALLIERTE!

Det store flertallet av studentene på de høgere lærestedene har felles interesser med arbeiderklassen i kampen for sosialismen. De utgjør en viktig del av arbeiderklassens allierte. Grunnlaget for dette er at de sjøl står i skarp motsetning til monopolkapitalen og staten. De blir sjøl utsatt for harde angrep både når det gjelder økonomiske levevilkår, arbeidssituasjonen i studietida, innholdet i fagutdanninga og de demokratiske rettene.

Målsettinga vår må derfor være at så mange studenter som

mulig slutter opp om klassekamp-
toget 1. mai.

Stikk i strid med dette korrekte synet fantes det mange steder ifjor ideer av typen: "Det er ikke så viktig at det går mange studenter i toget bare arbeidsfolk slutter opp", eller verre: "Vi må passe oss for å få for mange småborgerlige studenter i toget"

Enkelte steder ble disse feilaktige ideene utvikla til ei linje slik at NKSere på disse stedene la ned mobiliseringa i studentmassene og jobba med 1.mai utafor lærestedet. Disse ideene er utrykk for et revisjonistisk syn på studentmassene. De er identiske med KULs og SVs propaganda om at studentene er reaksjonære, at studentene sjøl ikke har interesse av å slåss for sosialismen.

Det er sjølsagt riktig at 1.mai mobiliseringa som helhet må stille arbeiderklassen i sentrum. Plattformen i toget gir også et korrekt uttrykk for det. Men det betyr ikke at mobiliseringa av arbeiderklassens allierte er en uviktig oppgav. Tvert imot! Å ikke mobilisere dem er skjebnesvangert og en gavepakke til reaksjonen.

MOBILISER PÅ DAGSKRAVA

For kommunister er det et prinsipp å gå i spissen for dagskampen som arbeiderklassen og de arbeidende massene fører under kapitalismen. Alternativet til dagskampen er bare at utby tinga og undertrykkinga blir enda hardere. Vårt syn er at for arbeiderklassen og massene er dagskampen en nødvendig forsvarskamp mot borgerskapets og imperialismens overgrep, og den er nødvendig for arbeiderklassens og de arbeidende massenes forberedelse til den sosialistiske revolusjonen. Dette prinsippet gjelder like fullt for studentenes interessekamp, også studentene blir utsatt for harde angrep. Også deres kamp er rettferdig og retta mot klassefienden

Opp mot denne feilaktige linja så det en feilaktig linje i fjor som kom til uttrykk i sterk motvilje mot å fremme gadskrav og mobilisere på grunnlag av dem.

På lærestedene skjedde mobiliseringa i hovedsak på grunn-

lag av parolene mot supermaktene og DNA/IO ledelsen. Viktige studentkrav på økonomi, demokratiske retter, mot autorisasjonalisering, osv blei neglisjert. Dette var uttrykk for en del av det allmenne revisjonistiske avviket i NKS i synet på studentene sin interessekamp, og et knefall for KUL og SV sin systematiske propaganda om at studentenes interessekamp er reaksjonær".

Å ikke reise studentkrav 1.mai og unnlate å reise kampen for å mobilisere studentene bak disse krava, er å neglisjere studentenes interesser.

I fjor var dette en gjennomgående feil og medvirkende årsak til at mange bre, progressive studenter enten var passive 1.mai eller gikk i classesamarbeidstoget.

MOBILISER PÅ LOKALE KAMPSAKER

I sammenheng med at egne studentparoler ikke var noen viktig del av 1.mai mobiliseringa ifjor, ble det gjennomgående heller ikke reist lokale kampsaker i forbindelse med 1. mai på de høgere lærestedene. Dette er en feil som bryter skarpt med de tradisjonene som Faglig 1.maifront og tidligere Rød arbeiderfront har stått for: Ethvert rettferdig krav har sin naturlige plass i klassekamptoget.

Det er derfor helt nødvendig og riktig å ta utgangspunkt i lokale kamper og lokale krav i 1.mai-mobiliseringa-enten det dreier seg om kamp for lesesalsplasser eller fjerning av reaksjonære lærebøker eller kamp mot en ny og verre eksamensordning.

Samtidig er det viktig å understreke at det ikke nytter med skrivebordskonstruksjoner. Vi må drive undersøkelser og reise diskusjoner med massene lokalt for virkelig å finne ut hva som er de viktigste lokale krava. Sentrale studentparoler er ikke tilstrekkelig. Vi må også reise de lokale krava 1. mai!

ORGANISER FOR MASSEMobilisering

3 bruk av lister med konkrete målsettinger for hver enkelt kamerat

må stå sentralt akkurat som ifjor. Men vi må utvikle denne metoden. Det er ikke tilstrekkelig bare å få folk til å skrive seg på liste om at de vil gå i toget. Vi må legge mye større vekt på å aktivisere alle som er for Faglig 1.maifront. Vi må slåss for at de sjøl går med lister- at de sjøl skal delta i organisert 1.maiarbeid. Vi må følge opp metoden med fleksibel organisering, unngå alt byråkrati. 1.mai-komiteene skal være redskaper i mobiliseringa. Det betyr at vi må ha mange små komiteer, ikke store, tungdrevne. I alle klasser, fagnivåer, osv må vi ha som målsetting å opprette komiteer. Egenne gjerne med en komite i starten og del opp etterhvert om det blir flere med.

KORTE MØTER=MÅLRETTE PÅ MASSE MOBILISERING.

Unngå lange møter. I fjor var det en sterk tendens til at komiteene i starten ble sittende på lange møter og diskutere løsrevet fra motsigelsene i massene og problemene i mobiliseringsarbeidet. Møtene ble et hinder for mobilisering og uttrykte ei djupt sektersk linje. Disse møtene var også utmerka til å skremme vekk folk fra organisert arbeid. Dette betyr ikke at komiteene ikke skal drive med diskusjon, men at det er viktig å hve seg ut i mobilisering umiddelbart, gjøre erfaringer, oppsummere motsigelsene og prioritere diskusjoner ut fra de reelle motsigelsene som massene har.

KAMP MOT SEKTERISME I MOBILISERINGA!

Det kommer til å gå minst ett tog i tillegg til klassekamptog i år. I motsetning til Faglig 1. maifront kommer disse til å være valgtog for SV og DNA. Togene vil propagandere klassesamarbeid og ikke rette seg mot supermaktene, men tvert imot propagandere for dem. Enten SV og DNA slå seg sammen eller ikke, så vil de like fullt tjene reaksjonen.

Samtidig veit vi at SV og DNA prøver å framstille seg som arbeiderklassens forsvarere. Spesielt i et valgår vil pro-

pagandaen deres være full av demagogi og feite løfter. Når det gjelder DNA er det få progressive studenter som biter på det. Men det er enda et betydelig antall som anser SV for å være et progressivt parti. Dette er folk som er for arbeiderklassens kamp, for revolusjon og sosialisme samtidig er det folk som er under innflytelse av revisjonistisk ideologi. De kan ha bitt på SVs propaganda, f.eks. år det gjelder streikene, eller Angola og Chile. Disse folkene kan være såvel SV-medlemmer som sympatisører. Det er vår oppgave å vinne disse folkene for klassekamptog. Taktikken med å invitere V til å delta i togene har nettopp den hensikt å smykke vår mulighet til å drive mobilisering blant disse folkene.

I fjor var det en sterke tendens til å betrakte alle SV-medlemmer og sympatisører som mer eller mindre spedalske og uten mulighet til å bli overbevist om at FFF er det eneste

virkelige klassekamptog.

Dette er en ytterst sektersk og skadelig tendens. Praksis, blant annet fra valgkampen mot SFD i studentersamfunnet i Oslo i høst, viser at det er fullt mulig å vinne flertallet av disse folkene over på ei riktig linje gjennom kameratslige diskusjoner. Det er helt nødvendig å skille mellom de revisjonistiske lederne (f.eks. Berge Lurre og Hans Ebbing) som klekker ut reaksjonære løgner om oss og V-sympatisører som trur på disse løgnene. De første skal vi bekjempe og avsløre nådeløst, men de siste skal vi slåss for å vinne. Dette er den eneste korrekte kommunistiske taktikken overfor revisjonismen: Avslør og isoler de reaksjonære lederne, splitt dem fra SV-massene og g SV-sympatisørene og vinn disse for klassekamptog 1. mai.

De feila som er trukket opp her er de viktige som stod i 1. maiarbeidet ifjor. Framgang i

år avhenger av at vi gjør en grundig oppsummering og tar et skikkelig oppgjør med dem.

KRITISER OG KORRIGER FEILA
I 1. MAIARBEIDET I FJØR!

VEND TENDENSEN TIL TILBAKEGANG
TIL NY FRAMGANG I MASSEOPPSLUTNINGA!

FRAM FOR EN SEIKERRIK 1.MAI 1977!

KRITIKKEN FRA MONS I FORRIGE
NR: AV 4.MAI ER RIKTIG

NKS'erne på sosialskolene har vært prega av store høyrefeil. Vi har inntil det siste gått inn for fredelig sameksistens med revisjonistene. Tross spodariske forsøk på å ta opp kampen, har vi i hovedsak ikke ført noen kamp mot SV's linjer på skolen. Dette har i praksis vært et syn som har sett på SV som et progressivt parti med feil.

VALGKAMPEN I FR

NKS på sosialskolene gikk i første omgang inn for å avsløre SV ved å gå i spissen for aksjonsdager mot St. m. 13 som skulle legges like før landsmøtet i FR. På den måten skulle vi sikre flertall på sjølve landsmøtet. Dette var helt i tråd med vårt syn på SV som et progressivt parti med feil. Vi skulle vise at vi var et "flinkere" parti enn SV. Dette var ei linje for å unnlate å ta opp kampen mot revisjonistene. Denne linja ble helt riktig korrigert av NKS' sentralstyre. Det måtte særegen propaganda og valgkamp til for å kaste SV-ledelsen. Morsigelsen mellom SV og NKS måtte stilles skarpt. Det samme måtte kamplinja og sabotasjelinja. Vår linje i fronten var å få tilslutning til et mistillitsforslag mot FR-ledelsen. NKS skulle gi ut en løpeseddel som var innretta

SJØLKRIKK FRA

EN SOSIALSKOLE :

på valgkampen.

MISTILLITFORSLAGENE OG
SPESIELT NKS-LØPESEDDLEN
SKJERPA KAMPEN MOT HØYRE-
AVVIKET.

Mistillitsforlagene ble vedtatt i styret i 2 lokalavdelinger (bl. a. vår), og førte til de største diskusjonene som har vært

i FR det siste året. SV'erne kom på defensiven og brølte opp om splittelse i organisasjonen o.s.v.

Massene oppdaga plutselig at det var to linjer i FR.

Dette var et stort sprang framover. Massene så at de to synene var antagonistiske og at de var nødt til å ta stilling til et av dem. Folk som vinglet mellom oss og SV gikk i marsjtakt til oss. Utsagn som: "Jeg hadde aldri trodd at forskjellen mellom NKS og SV var så stor" og "jeg var skeptiske til å stemme for mistillitsforslaget, men nå skjønner jeg veldig godt at det var riktig". Eller - "endelig har det kommet i gang skikkelige diskusjoner i FR, det har jeg savna."

Slike utsagn kom fra mellomliggende folk.

Våre sympatisører har stått fram og forsvart oss for første gang og de er trukket mye nærmere oss. Vi står faktisk "i fare" for å øke medlemsprosenten drastisk. SV har systematisk spredd ideen om at diskusjon fører til splittelse. Denne ideen

blir i dag avvist av massen på vår skole. I avstemminga før landsmøtet tapte vi forholdsvis knepent. Likevel hadde vi framgang i antall som støtta vår linje og i antall som sto fram på allmøter. Etter landsmøtet har vi for første gang på over et år vunnet en kampavstemming. Dette viser at vi er i framgang.

NKS-LØPESEDDelen

Vi skjønnte godt at det var riktig å stille mistillitforlag mot FR-ledelsen, men trodde at det å avsløre SV som parti ville føre oss raskt ut i sekterismen. Erfaringene foran viser at dette var grunnleggende feil.

For å unngå å dele ut løpeseddelen, unnskylte vi oss spesielt med at den hadde feil form. Den var for rett fram. "Den må rettes mer inn på sosialskole-elevenes nivå" o.s.v. Det var svært få som kommenterte de sterke sidene ved løpeseddelen, f.eks. at den avslørte SV's svik på Stortinget da de stemte for St.meld. 17.

Motsigelsen på løpeseddelen form sto også i laget vårt, sjøl om den var lite utbredt. Gjennom diskusjoner kom vi fram til at den ga et riktig bilde av SV og gikk enhetlig inn for å dele den ut. Ved utdelinga av løpeseddelen var vi unnvikende. Delte den ut mekanisk uten å ta politiske diskusjoner på den. Dette var en svakhet som viste at vi framleis hadde motsigelser mot å avsløre SV, og at vi framleis hadde ideer om at løpeseddelen skada kampen.

Vi har seinere - i laget vårt- oppsummert at det var vår egen holdning det var noe feil med - ikke løpeseddelen. Erfaringene har vist at vår defensive holdning har tjent verken sosialskolestudentenes dags-kamp eller kampen for den

sosialistiske revolusjonen. (Jfr. det som er skrevet foran)

HVORDAN STÅR VI I DAG ?

I dag kan vi slå fast en del viktige erfaringer: Tidligere har vi sett på det å ta opp kampen mot revisjonistene som sekterisme. Vi har trodd at massene ville ta avstand fra oss hvis vi angrep SV. Erfaringene våre nå viser at nettopp denne linja har vært sekterisme. Når massene ikke så forskjell på oss og SV kunne de heller ikke ta standpunkt til vår politikk. Vårt standpunkt tidligere har vært å henge i skjørtekanten på revisjonistene og dermed dratt folk over på en feilaktig politikk.

Når vi har tatt opp kampen mot SV har massene forstått at det fins to motstridende syn, folk som har vingla har trukket seg nærmere oss og sympatisører kan lettere rekrutteres.

Vi har forstått at SV er et borgerlig parti på linje med Høyre. Det er f.eks. ingen forskjell når en SV'er på vår skole sier at "AKP er et destruktivt parti" eller at Aftenposten skriver det samme.

Vi har økt forståelsen av SV som bevisste sabotører. Vi har sett i praksis hvordan de fraksjonerer for å ta knekken på kamplinja. De for-

søker å holde studentene nede ved å kalle aksjoner for "snever studentaksjonisme" og perspektivløs aksjonisme". De sprer bevisst ideer om at studenter er "svake og isolerte", har "få maktmidler", "begrensa ressurser" o.s.v. Sjøl om vi har kommet lengre på dette området står det framleis motsigelser på hvor bevisst dette er fra SV's side. Vi må fortsette å diskutere dette for å nå fram til full enighet. Vi har videre økt studiene på den moderne revisjonismen

og i større grad skjønnt nødvendigheten av studier også på andre områder. Vi har skjerp kampen mot revisjonistene på andre områder, f.eks. 8.mars, hvor vi for første gang stiller linjene skarpt. Og sist- men ikke minst - vi blir angrepet av fienden. F.eks. i et nr. av "Sosionomen" (avisa til NOSO) blir NKS-løpeseddelen hardt angrepet. Dette viser at vi er i framgang.

HOVEDSIDA ER FRAMGANG - MEN.....

Sjøl om vi har tatt et oppgjør med mange høyrefeill og hovedsida er å ta opp kampen mot revisjonistene, er vi ennå ikke feilfrie. Det finnes ennå tendenser til å unnlate å ta opp kampen og heller "skygge" unna. Det finnes også ei understrømning som sier at SV-lederne hovedsaklig er bevisste sabotører, men at de

enkelte ganger er det ubevisst. Og - det finnes et syn som sier at SV i hovedsak er et borgerlig parti, men at det i noen få enkeltsaker går i spissen for progressive standpunkt.

Dette viser at kampen mot høyreavviket ikke er slutt. Det viser at vi må ta alvorlig på studiene av den moderne revisjonismen og at avvik av den typen som er skissert av Mons i forrige nr. av 4.mai må kritiseres hardt (men - det er også viktig at NKS-ledelsen sjøl tar en grundig sjølkritikk av sin egen rolle oppi dette, ikke sant, Mons?). Grunna høstverk - (kort tidsfrist) - ble ikke dette så altfor grundig. Kanskje det er noen gjentakelser også. Men - men -

NKS-lag på en sosialskole.

landsmøte

DISKUSJON

I forrige nummer av 4. mai skriver Per at parola "kamp mot krisa som skjerpar kvinneundertrykkinga på alle områder" ikke er økonomisk, men et "forsøk på å se sammenhengen mellom kvinnekampen og kampen til det arbeidende folket". Feilen med parola er at den "ikke lykkes fullt ut med dette".

Torper Jandsem svarer i samme num-

mer. Det er kvinnene som er særegent undertrykt på denne måten.

Parola snakker videre om "lønna arbeid". Dette kan bety at bare husmøra får lønn for husarbeidet, så er alt bra. Men ei lønna husmor holdes fortsatt utafor produksjonen, holdes fortsatt utafor samfunnslivet og innafor husets fire vegger. Husmorlønner er avledning av kvinnekampen, ikke et skritt

mer om økonomismen i kvinnekampen

mer, men jeg mener hans svar kan utdypes endel.

Denne parola var ikke den eneste feilaktige parola som ble stilt 8. mars ifjor. Parola, "kvinner og menn stå sammen i kampen om retten til lønna arbeid", var uttrykk for akkurat det samme "forsøket".

Men disse "forsøk" innebærer at vi raderer ut den særegne kvinneundertrykkinga. "Kvinner og menn stå sammen i kampen for retten til arbeid", kunne være en bra parole i en demonstrasjon mot arbeidsløsheten i sin store allminnelighet. Men i vårt samfunn er det faktisk slik at det er kvinnen som holdes utafor den samfunnsmessige produksjon. Mennene kan også miste jobben, men de holdes ikke systematisk utafor produksjonen, som

i riktig retning. Slike paroler ble stilt i forsøk på å avgrense seg fra den borgerlige feminismen. Men avgrensinga skjedde på feilaktig grunnlag. Både denne parola og parola om at den økonomiske overproduksjonskrisa skjerper krisa på alle områder, bærer seg i en feilaktig analyse av grunnlaget for kvinneundertrykkinga, som hevder at kvinneundertrykkinga bare er et litt mer skjerpa uttrykk for klasseundertrykkinga under kapitalismen, som hevder at det ikke finnes noen særegen, historisk undertrykking av kvinnekjønn.

SKJERPER KRISA KVINNEUNDERTRYKKINGA PÅ ALLE OMRÅDER?

Riktignok vil mange kvinner miste arbeidet og det er enda vanskeligere å få arbeid for kvinnene under krisa enn ellers. Men hva med

kampen mot utnyttning av kvinnene i porno- og prostiutjonsindustrien, kampen for sjølbestemt abort, for prevensjonsveiledning og skikkelig helsestell, for svangerskaps permisjon og mot undertrykkende ideologi i lærebøker, osv. osv. -Har disse kampområdene noe særlig med krisa å gjøre? Skjerper krisa disse formene for undertrykking?

Når vi kan stille paroler som hevder slikt, er det egentlig fordi vi ikke anser disse formene for undertrykking for særlig viktige, og det er økonomisme. Per.

KAMP MOT KRISA-KAMP FOR OPPGANGEN?

Sykliske overproduksjonskriser vil oppstå igjen og igjen under kapitalismen. Det er borgerskapet som er ansvarlig for overproduksjonskrisene. De er følge av den uløselige motsigelsen (-under kapitalismen) mellom kapitalistenes streben etter maksimal profitt, og deres kamp for å holde arbeiderklassens lønninger nede.

Kapitalistene vil alltid prøve å velte byrdene av krisa over på det arbeidende folket. Vi reiser kampen mot dette, for at kapitalen skal betale sin egen krise. Derfor reiser vi paroler mot permitteringer og oppsigelser, lønnsnedslag, kombioppgjør, osv.

Sjøl sagt skal kvinnebevegelsen også reise slike paroler, spesielt mot innskrenkninger og nedlegginger i Teko industrien, mot permitteringer og oppsigelser av kvinner. Vi må også slåss for enhet mann/kvinne i denne kampen. Vålersaken er et godt eksempel på det.

Men å reise en allmen "kamp mot krisa"-parole, kunne ingen ha noe nytte av. Det er ikke bare et demagogisk poeng som Per vil ha det til at følgen av en slik parole ville

være å reise parola "kamp for oppgangen". Parola er like ubrukbare i arbeiderklassen som helhet, som i kvinnebevegelsen. -I verste fall går den inn for classesamarbeid for å "løse" krisa.

Denne parola er et eksempel på at vi, som følge av en feil analyse av grunnlaget for kvinneundertrykkinga, konstruerer håpløse, ubrukbare, i verste fall classesamarbeidsparoler.

Per framstiller det som om feilen var at vi ikke "godt nok" fikk fram sammenhengen mellom kvinneundertrykkinga og klasseundertrykkinga. Men feilen var at den særegne kvinneundertrykkinga forsvant.

Grunnlaget for den særegne kvinneundertrykkinga ligger i at kvinnene holdes utafor den samfunnsmessige produksjonen og derfor reduseres til et annenrangs menneske på alle områder, ikke bare økonomiske. Dette grunnlaget kan aldri fjernes under kapitalismen, uansett hvor blomstrende høykonjunktur det blir. Det er bare sosialismen som kan trekke kvinnene fullt inn i den samfunnsmessige produksjonen, som kan befri henne fra huslaveriet og sosialisere husarbeidet og oppdragelsen av ungene. "Kamp mot krisa"-parola gir inntrykk av at det er krisa som setter kvinnene utafor den samfunnsmessige produksjonen, ikke kapitalismen. Dermed tilslører den hva kapitalismens særegne undertrykking av kvinnene virkelig består i, og blir i tillegg reformistisk.

Linja til Per fører til at det blir umulig å reise kvinnene i Norge til en mektig kvinnebevegelse som kan bli en del av den revolusjonære enhetsfronten.

MAI

SMÅLAGA BØR IKKE

TA OPP MEDLEMMER

I det nye forslaget til vedtekter står det at "storlaga kan og bør gi smålaga myndighet til å ta opp medlemmer".

Jeg er uenig i at det skal stå "bør". For det betyr jo at man primært ønsker at medlemsopptak skal skje i smålaga, og det kan ikke være riktig.

I våre vedtekter står det klart og tydelig (og riktig) at storlaga er grunnenheten i organisasjonen, de er kampenheten.

Dette må jo bety at man først og fremst skal fungere i storlaget. At man der diskuterer hovedlinjene i politikken og at man der får oppgaver fordelt. Her er det jo også at valg av delegater til diverse møter og nominasjon av kandidater til forskjellige verv foregår. Det må da også

være naturlig at disse enhetene tar opp medlemmer.

I tillegg til dette, så vil man få en langt mere forsvarlig behandling om hele storlaget er med på dis usjonen enn om bare et smålag er det.

Jeg vil imidlertid understreke at jeg godt kan forestille meg spesielle situasjoner der det kan være riktig at opptak skjer i smålaget. Men dette bør være unntaket, ikke regelen. Flest mulig (i praksis nesten alle) opptak bør skje i storlaga.

Mitt forslag til formulering er altså: "Storlaga kan gi smålaga myndighet til å ta opp medlemmer".

TINA

TINA FREMMER SEKTERISME I VERVINGA

Tina fremjer etter mi meining ei line mot å gjere NKS til masseorganisasjon. Fyrst litt om kva eg meiner oppgåvene til små- og storlag skal være, og kva som skil dei. Det nye vedtektsframlegget slår fast at både stor- og smålag er grunnorganisasjonar i NKS.

Smålaga skal ha politiske diskusjonar, dei skal leggje planar for arbeidet og drive massearbeid blandt massana på sitt institutt, fagnivå eller klasse. Storlaga skal ha eit valt styre på 3 medlemmar og laget skal løyse alle dei viktigaste oppgåvene klassekampen stiller. Storlag har retten til å velje delegatar til Landsmøte og Distriktsmøte, og det kan vedta disiplinærtiltak. Slike rettar har ikkje smålaga

SMÅLAG ER ORGANISERING FOR KAMP

På mange stader er storlaget for stort

og tungrodd til å vere leiande i klassekampen på alle fagnivå eller klasse-trinn.

Da er det naturleg å dele det opp i smålag som skal leie massane på sin plass og knytte seg tett saman med dei. Det er å organisere for kamp. Det er ei kampsak for smålaga å bli sterke nok til å løyse alle dei viktige oppgåvene i klassekampen på staden sin. Difor er vervearbeidet ein viktig del av smålaga sitt arbeid.

Når smålaget har vorti sterkt nok, bør det få status som grunnorganisasjon med fulle rettar, altså verte storlag.

SMÅLAGA MÅ DRIVE VERVEARBEID

Skal smålaga bli så sterke, må dei ta allvorleg på vervearbeidet. Tina meiner at smålaga i regelen ikkje bør taka opp nye medlemmar. Ho skriv: "I tillegg til

dette vil man få en langt mere forsvarlig behandling om hele storlaget er med på diskusjonen enn om bare et smålag er det" Dette er eit sekterisk syn på rekruttering etter mi meining. Ho setter opp verving og opptak av nye medlemmar som noko særst vanskelig som krev ekstra forsvarlig handsaming. Men Tina, kva talar for at et smålag ikkje kan handsame slike saker på forsvarlig vis?

Det er smålaget som har best kjennskap til den personen som ynskjer å bli medlem. Smålaget har retningslinjer å halde seg til når dei skal ta opp nye medlemmar. Er smålaget i tvil, kan det ta opp saka i storlaget.

HOVUDPROBLEMET I VERVINGA ER SEKTERISME.

Tina argumenterer som om NKS-laga driv med opptak av store mengder medlemmar på uforsvarleg vis. Men hovudproblemet i vervinga er trært om at vi er alt for lite dristige til å ta opp nye medlemmar. Vi driv ikkje med verving som ei særskilt oppgåve heile tida. Vi driv studiesirkular som "opplysningsgrupper" i m-l-m. Vi diskuterer ikkje medlemskap med deltakarane fleire gongar, men gjev oss alt for lett

med eit tvilande "nei". Ofte tek vi ikkje opp medlemskap før på siste møte. Difor rekrutterer vi alt for lite frå sirklane.

Slik er stoda idag. Difor er det ingen grunn til å slåss for ein meir forsiktig og tilbakehaldande praksis i medlemsopptak.

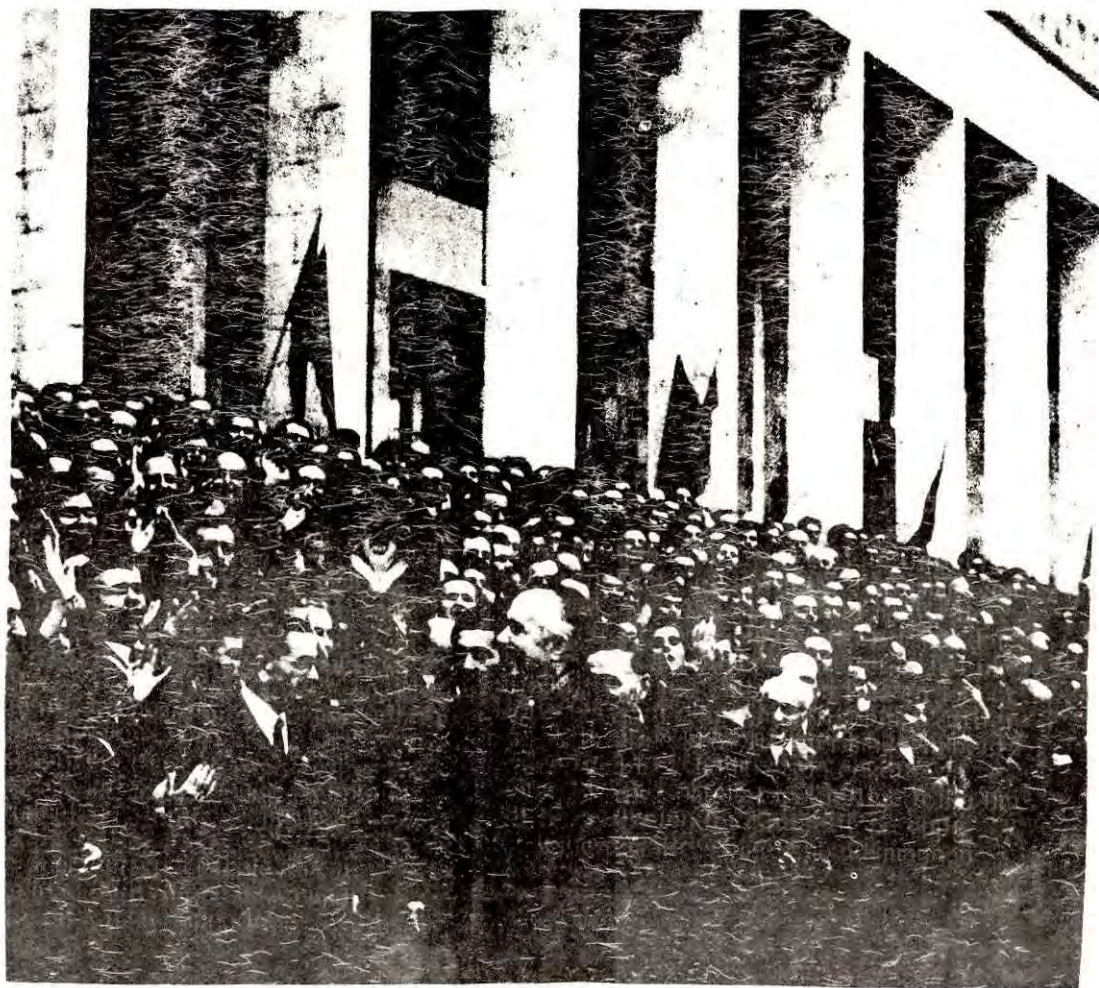
Lina til Tina vil i røynda føre til at folk som ynskjer å bli medlem kan bli tvinga til å vente i fleire veker, kanhende ein månad før dei blir tekne opp. Det er demoraliserande, både for medlemmane og for sympatisøren. Å vente så lenge når han/hun, kanhende etter mykje diskusjon har tatt eit satndpunkt og søker opptak.

Eg meiner Tina si line rettar seg mot utbygging av NKS til ein masseorganisas-

jon for studentar, og mot organisering for kamp. Konsekvensen av lina hennar er store, byråkratiske storlag som helst ikkje vil ha fleire medlemmar av di dei ikkje greier å ta vare på og bruke dei kadrane dei har.

FOR EIT BREIDT VERVEARBEID.
GJER NKS TIL EIN MASSEORGANISASJON.

MAI.

til vedtekts diskusjonen

Sentralen har ennå ikke fått inn alle oppsummeringer/endringsforslag fra lagsdiskusjonen om det nye endringsforslaget. Men mye er nå kommet inn, og det er mulig å foreta en foreløpig oppsummering av de viktigste spørsmål i diskusjonen.

FORHOLD TIL PARTIET.

Omkring dette spørsmålet har mange av de viktigste diskusjonene dreid seg. Et lag foreslår §2 endra til å begynne slik: "Enhver student ved de høyere læresteder som i hovedsak støtter AKP(ml)s og NKS' program og allmenne linje..." Begrunnelsen til kameratene er at kravet om støtte til programmet fungerer som et sekterisk opptakskrav. Etter min mening er dette forslaget egnet til å løsrive NKS fra AKP(ml) og partiet program. Det åpner for at programmet ikke fullt ut kan anses rettferdigsgivende for forbundet, til at folk kan bli medlemmer av NKS som ikke støtter AKP(ml)s politikk på viktige områder. Det åpner for slike saker som "Jeg er imot Stalin, støtte MPLA i Angola, men støtter i hovedsak programmet..." Denne endringa vil ikke være noen hjelp til ærlige progressive som mangler skoloring i partietspolitikk. Det eneste den vil tjene til er å gi et smutthull for partifiendtlige elementer til å snike seg inn i forbundet og et smutthull for kamerater som ikke ønsker konsekvent å forsvare AKP(ml)s politikk utad. Når det er sagt, er det klart at kravet om støtte til partiprogrammet ikke må anvendes på sekterisk vis. Det skal ikke være noe krav at nye medlemmer kan partiprogrammet "utenat" eller at de har tatt stilling til hver detalj. Det er ønske

lig at programmet går gjennom med nye medlemmer dersom dette ikke er gjort på sirkel. Også til §7 - som omhandler forholdet til partiet - er det kommet endringsforslag som retter seg mot NKS-organisasjonens fulle underordning under partiet på alle plan. I sentralstyrets forslag til §7 heter i tredje avsnittet:

"Alle organer i NKS må ha nær og jevnlig kontakt med partiet på alle plan, få oppgaver fra dem, bli ledet og kontrollert av dem, søke råd og kritikk fra dem og sjøl gi råd og kritikk til partiets organer. Enhver tendens til å likestille partiet og NKS, til å løsrive NKS fra partiets ledelse og kontroll, truer NKS' eksistens som kommunistisk organisasjon og er et brudd på den grunnleggende prinsippet om ett senter en generalstab i klassekampen. Her foreslår et lag en tilføyelse som i realiteten er et sterkt uttrykk for misstillitt til partiet: Samtidig er det av overmåte stor betydning at partiets ledelse av NKS er politisk og ikke administrativ, slik at studentforbundet blir i stand til å ha det politiske initiativet på sine lokale områder i tråd med partiets linje." Disse kameratene vil ha inn en pekefinger til partiet i NKS-vedtektene om hvordan partiet skal lede NKS. Forslaget oser av misstillitt. Det åpner for fortolkninger av typen: Partiet skal bare lede "politisk", ikke gjøre organisatoriske inngrep.. Det er et klart uttrykk for ønsket om å sette begrensinger og klausuler ved partiets ledende rolle i studentforbundet. Det antyder også at det finnes "lokale områder" i studentpolitikk-

en som ikke er anliggender for partiet å stikke sin nese i. Kort sagt: Dette forslaget er partifientlig og egna til å slå beina under hele §7. Kameratene som har forma det er sansynligvis uenig i mer i denne paragrafen. De bør gjøre sjølkritikk for dette snikende forsøk på å angripe partiets ledende rolle i NKS!

I mange av lagsrapportene kommer det fram at det har vært strid om §7, men det har kommet få forslag. I noen lag er det mindretall som er imot at partiet lokalt skal ha direktivrett overfor NKS-laga. Det har også kommet inn mange ønsker om at det skal "presiseres" hvordan NKS' underordning skal skje. Et lag ønsker f.eks. at det skal presiseres "hvordan og når direktiver skal gis og hvordan kritikk på slike skal føres". Hva i all verden skulle dette være for slags presisering? Skal det stå i vedtektene at "alle direktivene skal være nødvendige" eller at alle direktivene skal være riktige?? Eller at direktivene skal fattes når de trengs i arbeidet? Vi tar neppe feil når vi påstår at dette laget i virkeligheten er ute etter en begrensning av partiets direktivrett overfor NKS.

Det er vanskelig å forstå hvordan formuleringa i forslaget som er sitert ovenfor kan "presiseres" ytterligere. Det står helt klart at alle organer i NKS (dvs sentraltstyret, distriktstyre, stor og smålag skal "få oppgaver, bli ledet og kontrollert" av partiet på samme plan. De lagea som ber om slike "presiseringer" må fremme konkrete forslag overfor landsmøtø!

ARBEIDSPLIKTEN.

I en del lag er det kommetopp forslag om at §2 skal opprettholde de gamle vedtektenes formulering om at medlemmer skal "arbeide aktivt etter evne i en grunnorganisasjon". Begrunnelsen for disse forslaga er i de fleste fall ønsket om å markere at NKS skal være en masseorganisasjon.

Jeg mener disse forslaga er feilaktige og innebærer underminering av arbeidsplikten i grunnorganisasjonen, det åpner for passivt medlemskap i forbundet. Det åpner også for at det er medlemmenes "evne", - ikke arbeiderklassens og klassekampens behov som skal legges til grunn når oppgavene i forbundet bestemmes. Det

er klart at medlemmene i forbundet vil ha ulik evne til å kjempe aktivt i klassekampen, men jeg ser ingen grunn til å vedtektsfeste det. Tvert om: vedtektenes oppgave er nettopp å slå fast de felles krava til alle forbundsmedlemmener - uansett evne.

Økonomien

Flere lag har reagert på formuleringa i §3m: "Støtte partiet og NKS økonomisk så mye som mulig..." Det er stillt fler endringsforslag av typen "yte stor økonomisk støtte" eller "yte sterk økonomisk støtte" som erstatning. Begrunnelsen er gjerne at formuleringa "så mye som mulig" skal åpne for ei "etter evne" vurdering, og det skal være et ubetinget krav til alle medlemmer å yte stor økonomisk støtte.

Jeg mener disse forslaga er feilaktige. Dette fordi de mister utpoenget om at en skal støtte økonomisk "så mye som mulig". Det ytes "stor" støtte i dag. - feilen er at vi ikke yter så mye som mulig. Vi har hatt linja med en slags "likevektsideologi i økonomi" i stedet for ei aktiv og ekspansiv utbyggingslinje. Forslaga er egna til å sementere denne feilen i forbundets økonomiarebeid.

Hvem er grunnorganisasjonen.

Norn lag har kritisert forslaget fra sentralstyret for at det kaller både smålag og storlag for grunnorganisasjon. Disse kameratene har ønska at navnet grunnorganisasjon bare skal være reservert storlag. Jeg mener at disse kameratene tar feil: Hva skulle smålaga være om ikke en del av grunnorganisasjonen? Hva skulle være deres oppgaver annet enn grunnorganisasjonsoppgavene? Det er riktig at det er storlaga som er tillagt de vedtektsmessige rettigheter som grunnorganisasjon (representasjon på års- og lagsmøter, disiplinærvedtak osv) men dette er helt tilstrekkelig pressisert i paragrafene som behandler dette.

Hvem skal ta opp medlemmene?

Noen lag har knytta dette spørsmålet sammen med spørsmålet om hvilket nivå i forbundet som skal ha rett til å ta opp medlemmer. Flere lag har stillt forslag som innebærer at bare storlag kan ta opp medlemmer. Jeg vil gå sterkt imot disse forslaga.

For de aller fleste lag vil storlags- forklare hvordan det har seg at behandling av opptak være et utsettende ekstra ledd. For store lag vil det (dersom de rekruterer bra) bli en meget stor del av lagsmøtene skal det gjøres skikkelig. Det kan lede til at behandlingen blir mindre grundig enn om det var blitt overlatt til smålaga. Det er vanskelig å se annet enn frykt for nye medlemmer som begrunnelse for kravet om storlagsbehandling. Innstillinga om at nye medlemmer representerer en fare og må sjekkes til siste detalj er ei innstilling helt i strid med oppgava om å utfolde et aktivt rekruteringsarbeid med sikte på å gjøre forbundet til en bred masseorganisasjon.

Det er riktig at det idag mange steder sjuskes med opptak, at medlemmer ikke voterer inn på møtet, at det ikke foretas nødvendige undersøkelser av søknader osv. Men løsningen på dette er nettopp å delegere denne oppgava til smålaga. Storlag som er så små at de ikke er delt i smålag, har selvfølgelig ikke noe valg.

Fraksjonisme.

Ett lag foreslår strøket en presisering av hva som er fraksjonisme, nemlig "unnlåte å ta opp eller skjule uenighet i interne diskusjoner om NKS' og partiets linje. Et annet lag vil ha begrenset denne formuleringa til bare å gjelde "viktige spørsmål". Disse laga vil ikke reise kampen mot det som trolig er hovedformen for fraksjonisme i forbundet. Linja med å sitte med motsigelser uten å ta dem opp er en snikende sykdom som tærer vekk enheten i forbundet, hindrer et levende indre liv, svekker og splitter oss i kampen utad og legger grunnen til splittelse. Å stryke denne formuleringa betyr å anerkjenne slike avvik fra et korrekt demokratisk-sentralistisk liv i forbundet. Det betyr at liberalismen m.h.t. den politiske linja blir anerkjent, at det blir lov å mene en ting og si noe annet. Laget som har foreslått å stryke formuleringa har betegnet nok unnlått å komme med noen begrunnelse. Jeg krever at dette laget rykker ut her i 4 mai med sjølkritikk for sitt feilaktige standpunkt om fraksjonisme! Dere skal ikke få dø i synden uten å

dere har stillt ett slikt forslag.

Mot kvinneundertrykking

Sentralstyrets forslag inneholdt i motsetning til de gjeldende vedtektene ikke noe om kvinneundertrykking blant medlemspliktene i §3. Mange lag har kritisert dette skarp og krevd at ei slik formulering skal med. AU har diskutert disse forslaga og vil fremme forslag for landsmøtet om ei slik formulering. Sentralstyrets begrunnelse for ikke å ha det med var ønsket om å unngå svært mange formuleringer av "arbeidsprogramkarakter" i medlemspliktene. AU mener etter ny diskusjon at dette argumentet allment er riktig, men ikke har vekt overfor en kvinneundertrykkingsformulering. Å kjempe mot all kvinneundertrykking er et kommunistisk prinsipp som gjelder allment - ikke ei oppgave på linje med kampen for sjølbestemt abort eller mot lukking. Derfor bør det inn som et eget punkt i vedtektene medlemskrav i §3.

Alkohol.

Sentralstyrets forslag hadde også kuttet ut de gamle vedtektenes formulering om alkoholbruk. Også dette er blitt sterkt kritisert i laga, og mange lag har krevd opprettholdt den gamle formuleringa. Sentralstyrets begrunnelse var at det var unødig med en egen formulering, og at vedtektene forøvrig ville gi tilstrekkelig grunnlag for å bekjempe avvik på alkohol. AU har diskutert spørsmålet igjen, og vedtatt at det vil fremme forslag om at det likevel kommer med en alkohol-formulering under §3, at medlemmene plikter "å avstå fra overdrevent bruk av alkohol."

Vi mener at alkoholbruk en del steder representerer et problem i forbundet og at det er riktig at vedtektene skal innholde en forpliktelse på dette punktet. At vedtektene tar stilling gjør det lettere å føre kampen mot slike avvik hos kamerater. Samtidig vil vi ikke at alkohol skal stilles som eksklusjonsgrunn på linje med narkotikabruk i §4.

Fortsett vedtektsdiskusjonene

Det er kommet inn en serie mindre

HVORFOR DELTAR VI I PARLAMENTARISKE VALG

Etter 1.mai er stortingsvalgkampen for Rød Valgallianse hovedoppgava til NKS. Derfor er det viktig at vi starter diskusjonen nå om hvorfor kommunister stiller til parlamentariske valg.

Kommunistenes taktikk overfor borgerlige parlamenter er underordna strategien for den sosialistiske revolusjonen, og er en del av denne. Når vi stiller til valg til parlamentariske organer, er det fordi dette tjener den sosialistiske revolusjonen. Ikke fordi vi tror at vi kan gjennomføre sosialismen gjennom vedtak på stortinget slik revolusjonistene mener. Tvert imot, vi stiller til valg for å avsløre stortinget som et redskap for borgerskapets diktatur, og ikke av noen annen grunn.

BORGERLIG DEMOKRATI-- EN FORM FOR BORGERSKAPETS DIKTATUR.

Det borgerlige demokratiet, slik vi har det i Norge, med "frie" valg og et såkalt "folkevalgt" parlament, er en form for borgerskapets diktatur. Den demokratiske formen er noe borgerskapet kan koste på seg så lenge makta deres ikke er direkte trua. Når det skjer, kommer det åpne, fascistiske diktaturet. Men sjøl i de mest demokratiske borgerlige land er de demokratiske rettig-

forslag som ikke er tatt opp her. Der er viktig at alle lag og kamerater som har kommet med generelle ønsker om at ting skal endres eller presiseres stiller konkrete forslag til landsmøtet. Kamerater eller lag som har stilt forslag som blir kritisert i denne artikkelen har en klar forpliktelse til å skrive til "4 mai" og forsvare synet sitt eller gjøre sjølkritikk.

au-medl.

15

hetene ytterst formelle. Formelt er det f.eks. ytringsfrihet og trykkefrihet, men i realiteten har borgerskapet monopol på massemedia, og de prøver med alle midler og hindre arbeiderklassen i å komme til ordet. Her er nok av eksempler og ta av: Streikende arbeidere nektes spalteplass og sendetid, mens arbeidsskjøpere og deres klassefeller fra LO-toppen får breie seg med løgn og hets. Filmen "Sauda streik" blei vist i TV etter diktat fra Kåre Selvig og Tor Aspengren. Hammerverkfilmen "STÅ PÅ" nektes også vist i TV. Sangene til Arbeidslaget og Palestinakomiteens plate er begge blitt boikotta, eller rettene sagt tatt av sensuren i NRK. Dersom det kommer fram et sannhetsord ved et ulykkestilfelle, så blir det rettsak av det etterpå. Bjørn Nilsen blei dømt for sine programmer om boligsvindel, og Trygve Bull blir stilt for retten for å ha sagt det alle veit nemlig at ledelsen ved Jotun Fabrikker er ansvarlige for at arbeidsfolk mista livet.

Klassekampen søkte i sin tid om å statsannonser. Det var en opportunistisk feil og et brudd på sjølbergingsprinsippet. Likevel er det intressant å se hva som skjedde: Avisa blei nekta statsannonser fordi den var "for ny". En stund etterpå blei "Ny Tid" starta-- og fikk statsannonser fra første stund! Hva var forskjellen på Klassekampen og "Ny Tid"? Politikken sjølsagt! Etter at RV stilte til valg har også NRK funnet det nødvendig å endre valgreglene--disse er skreddersydd for å hindre RV i å komme til ordet!

Alt dette viser den "demokratiske" formen ikke endrer en tøddel på innholdet: borgerskapets diktatur. Men mange folk i Norge, også arbeidsfolk, tror fremdeles at de lever i et demokrati. De tror det blant annet fordi vi har parlamentariske valg. Derfor er de parlamentariske organene viktige-- for borgerskapet. Disse organene har ingen virkelig makt. De er sandpåstrøingsorganer for de avgjørelsene borgerskapet og staten fatter. Men de er viktige fordi de opprettholder illusjonen om at vi lever i et demokrati, der folket styrer. Borgerskapets valgtaler er nettopp store kampanjer for å nøre opp under disse illusjonene og på den måten styrke borgerskapets diktatur.

Å AVSLØRE PARLAMENTET-EN FORUTSETNING
FOR DEN SOSIALISTISKE REVOLUSJONENS
SEIER.

En forutsetning for at den sosialistiske revolusjonen skal kunne gjennomføres, er at massene av det arbeidende folket har avslørt parlamentet som et redskap for borgerskapets diktatur. Kommunistenes mål med taktikken overfor parlamentet er nettopp å avsløre det for massene. Dette er en svært viktig og helt nødvendig del av klassekampen.

Hva er så en riktig taktikk? Lenin sier det er en plikt å delta i parlamentariske valg og i kampene på parlamentstribunen så lenge et forholdsvis stort mindretall av arbeiderne følger de reaksjonære lederne. Så lenge vi mangler styrke til å gjøre det av med borgerlige parlamenter og andre reaksjonære institusjoner, må vi arbeide innafor dem. Hvorfor ikke boikotte? Om dette sier Lenin følgende: "Når vi

analyserer det første tilfellet (bolsjevikenes boikott av valgene til dumaen under revolusjonen i 1905), ser vi at lyktes i å hindre ei reaksjonær regjering i å innkalle et reaksjonært parlament i en situasjon der utenomparlamentariske revolusjonære masseaksjoner (særlig streiker) utvikla seg raskt, da ikke en eneste del av proletariatet og bøndene kunne støtte den reaksjonære regjeringen på noe vis, og da det revolusjonære proletariatet var i ferd med å få innflytelse over de tilbake-liggende massene gjennom streikekampan og jordbruksbevegelsen". Lenin sier også at all boikott er en kamp, ikke innafor rammene av en gitt institusjon men mot at den framtrer, at den ikke blir i stand til å fungere.

Disse forutsetningene er ikke til stede i Norge i dag. Derfor må vi delta i valgene, derfor må vi arbeide for å avsløre parlamentet innafra. Vi må gjøre valgkampen til en stor kampanje mot de parlamentariske illusjonene, mot borgerskapets diktatur. Får vi inn noen i parlamentariske organer, må disse representantene konsekvent stå for en politikk i arbeiderklassen og det arbeidende folkets interesser, nettopp for å vise at disse interessene blir trampa på i de parlamentariske organene. Erfaringene fra RV i kommunestyrene viser hvor nyttig det er å ha revolusjonære innafor. Ytringsfriheten blir trampa på hver eneste gang RV reiser en sak, enten det gjelder Kissinger-besøk eller støtte

til bryggearbeidernes streik. Sakene blir nekta tatt opp på dagsorden, og RV's representant får det "gode" råd og trekke seg fra bystyret! I Troms blei RV's representant trua med suspensjon fordi hun ikke hadde fulgt "spillereglene". Når disse eksemplene hoper seg opp og blir skikkelig propagandert, vil flere og flere forstå at disse organene er ubrukelige og reaksjonære. Samtidig bidrar kommunistenes deltakelse i disse organene til å bidra til å avsløre de andre borgerskapets partier: det kan være greit for SV å legge seg litt til "venstre" for DNA i en del saker i kommunestyre og storting og på den måten framstå som progressive. Det er vanskeligere når de samtidig må stemme mot de virkelig progressive forslaga som blir fremma av kommunistene. Når kommunistene kan fremme sin politikk innafor de parlamentariske organene, blir linjene skaepere og humbugen kommer for en dag.

VALGKAMP ER VIKTIG !

Innsatsen til NKS i kommune valgkampen 1975 var heller laber. Dette skyldtes mellom annet at kommunistenes mål med å delta i parlamentariske valg var dårlig forstått i NKS. Flere feilaktige linjer gjorde seg gjeldende :

"Valgkamp er simpelt-ikke ordentlig klassekamp. Derfor er det ikke nødvendig å prioritere valgkampen så høyt". Kamerater som tenkte slik måtte mene at det ikke er så viktig å avsløre borgerskapets ditatur for massene, at det ikke er skikkelig klassekamp å bekjempe de parlamentariske illusjonene som holder

S. 19.

som holder arbeiderklassen nede og sikrer at borgerskapet sitter trygt i salen. Disse kameratene ser ikke lenger enn nesa rekker. De mister det strategiske målet vårt av synet den sosialistiske revolusjonen. Det er slett ikke "revolusjonært" å mene at valgkamp er uviktig. En slik innstilling er ei gavepakke til borgerskapet, som uhindra kan bruke valgkampen til en gigantisk reklamekampanje for sitt "demokratiske" styre.

"Vi går inni kommunestyrene for å støtte massekampene. Massekampene kan lettere vinne framgang når de har støttespillere innafor de parlamentariske organene" Klart at vi skal støtte massekamper, men vi skal ikke ha illusjoner om at de parlamentariske organene kan brukes "litt" av folket, bare progressive sitter der. Vi skal støtte massekamper nettopp for å vise at de parlamentariske organene er konsekvent reaksjære og går mot disse kampene, for å vise at disse organene aldri kan bli noe redskap for arbeiderklassen og det arbeidende folket. Ideen om at vi går inn i parlamentariske organer for å støtte massekamper uttrykker illusjoner og er ei oppertunistisk linje.

I denne valgkampen skal vi gjøre en mye bedre innsats enn sist. Vi skal gjennomføre en virkelig kommunistisk valgkamp innretta på å avsløre borgerskapets diktatur og føre hard klassekamp mot uttbytterne. Skal vi klare dette er det svært viktig at alle NKS'ere forstår hvorfor vi fører valgkamp. Derfor oppfordrer jeg alle NKS'ere til å sette seg inn i den kommunistiske teorien om dette. Et bra sted å begynne er det Lenin skriver om parlamentariske valg i "Venstre kommunismen", Oktober forlag.

Marte.

forsvar akp-m-ls riktige linje i det nasjonale spørsmål

En av de viktigste diskusjonene som har vært ført i NKS i forbindelse med landsmøtebevegelsen, har dreid seg om det nasjonale spørsmål. De mest sentrale sakene i debatten har vært:
-Er det riktig å forsvare sjølråderetten til et imperialistisk land som Norge?
-Hvordan vil borgerskapet stille seg ved angrep og okkupasjon av Norge fra ei imperialistisk supermakt? Vil de være nasjonens forsvarere eller nasjonens forrædere?

-Hvordan skal vi kommunister stille oss til den borgerlige hæren i tilfelle supermaksangrep på Norge?

På alle disse spørsmåla har det vært revisjonistiske avvik fra partiets linje av forskjellig type, både trotskistiske avvik og åpne høyreavvik. Vi oppfordrer alle medlemmer av NKS til å studere partiets prinsippprogram om "Oppgåvene til arbeiderklassen om Noreg vert drege inn i ein 3. verdskrig". Der slås partiets politikk i det nasjonale spørsmål klinkende klart fast!

FORSVAR DEN NORSKE NASJONENS SJØLRÅDERETT!

Om de viktigste motsigelsene i Norge under en okkupasjon, sier partiprogrammet: "Dersom Noreg vert offer for ein imperialistisk eller sosialimperialistisk okkupasjon og det norske monopolborgerskapet sitt diktatur vert bytt ut med militærdiktaturet til denne imperialistmakt, så vil hovudmotseiinga i Noreg skifta. På den eine sida i hovudmotseiinga står då den imperialistiske okkupasjonsmakta, på den andre sida står den underkua norske nasjonen og dei nasjonale minoritetane.

Dette vil ikkje seie at den antagonistiske motseiinga mellom borgarskapet og proletariatet innanfor den norske nasjonen vert borte eller mellombels uviktig. Denne motseiinga vert berre ei sekundær motseiing i høve til hovudmotseiinga. Ho vil framleis avgjere den indre utviklinga i den norske

nasjonen og avgjere kva klassar i den norske nasjonen som vil kjempa for nasjonal frigjering og kva for klassar som vil svika nasjonen."

Under en imperialistisk eller sosialimperialistisk okkupasjon, vil den norske nasjonen bli undertrykt og fratatt sön nasjonale sjølråderett. Proletariatets oppgave i en slik situasjon, sier partiprogrammet, er å "føra nasjonal-revolusjonær frigjeringskrig mot den imperialistiske krigen". Mot den imperialistiske åtaksmakta, som fører urettvis krig, må det arbeidande folket i Noreg svara med sin rettvise forsvarskrig".

Kjerna i denne kampen vil vere nasjonal frigjøring, kamp for å gjenvinne den nasjonale sjølråderetten. Denne kampen må ledes av proletariatet. Partiprogrammet sier:

"Hovudmotseiinga under ein okkupasjon må løysast gjennom at proletariatet og partiet dess sluttar seg saman med alle patriotiske klassar og grupper til ein nasjonal frigjeringsfront, byggjer ein folkehær og fører ein nasjonal-revolusjonær frigjeringskrig i samsvare med prinsippa for langvarig folkekrig for å kaste fienden ut or landet.

Ein slik nasjonal-revolusjonær frigjeringskrig vil byrja under tilhøve da kapitalismen framleis finst i Norge. Det fyrste målet i krigen vil heller ikkje vere å styrta kapitalismen, men å kasta ut åtaksmakta og frigjere landet. Det vil ikkje seia at ein slik krig kan bli leidd av borgarskapet. Det kan tenkjast at borgarlege einskildpersonar eller grupper i ein slik situasjon vil vere viljuge til å kjempa saman med det arbeidande folket. Men dei kan ikkje gje kampen noka konsekvent leiing, og dei vil alltid kunne opna vegen for at frigjeringsrørsla kastar ut ei imperialistmakt berre for å opna døra for ei anna. Difor må ikkje proletariatet under noko omstende gje frå seg leiinga i frigjeringskampen."

Hovedmotsigelsen under en okkupasjon må løses gjennom nasjonal frigjøring. Kjerna i kampen vil derfor dreie seg om det nasjonale spørsmålet. En del kamerater har i diskusjonen benekta dette, og hevda at sosialismen vil stå i sentrum. Hva sier partiprogrammet om dette? Partiprogrammet sier klart at det første målet for kampen ikke er å styrte kapitalismen, men å frigjøre landet fra okkupanten. "Når folket har drive

ein slik okkupant ut av landet att, vil mase-
inga mellom borgerskapet og proletariatet på
nytt verte hovudmot seinnga. "Den oppgaven
som da stiller seg, sier partiprogrammet, er
å gå videre med det samme til den sosialis-
tiske revolusjonen.

"Dersom proletariatet og det arbeidande
lukkast med å frigjera Norge gjennom ein
slik nasjonal-revolusjonær frigjeringskrig,
vil vegen og vera opna til å gå vidare med
det samme, til å gjennomføra den sosialistis-
ke revolusjonen og skipa proletariatets dik-
tatur. Om det skjer er avhengig av det poli-
tiske medvitet og den politiske viljen
proletariatet har til å kjempa, og sær-
skilt om proletariatets parti står sterkt
og fylgjer ei rett, marxist-leninistisk
line for å leia revolusjonen vidare." **BORGERSKAPET ER NASJONENS FOR
RÆDERE.**

Illusjoner om at borgerskapet kommer
til å forsvare landet i tilfelle krig er feles
både for de kameratene som står på åpne
høyrelinjer og de med trotskistiske tenden-
ser. Det norske borgerskapet er en del av
den undertrykte norske nasjonen. Men poli-
tikken til borgerskapet vil bli bestemt
ut fra hensynet til profitten. Og dette hensynet
vil lede borgerskapet inn i samarbeid med
okkupanten. Slik sier partiprogrammet det:

"Berre proletariatet og det arbeidende
folket vil ha alt å vinne og ingenting å tapa
på å kjempa med all kraft mot åtaksmakta.
Berre dei er den krafta som kan verja inter-
essene til nasjonen og folket og frigjere
Noreg. Kva haldning det norske borgerska-
pet vil ta vil bli avgjort av at det norske
borgerskapet i hovudsak er ein svikar av
norges nasjonale interesser. Heile borgar-
skapet og særskilt dei store monopola vil
ikkje kunna halde fram med å driva utbytting
utan å søkja samarbeid med okkupantane.
Difor vil dei i praksis søkja å leggke ned
motstandskampen. Sjølv om borgarlege ein-
skilpersonar eller grupper er viljuge til å
kjempa saman med det arbeidande folket
mot okkupasjonsmakta, vil dei alltid kunna
vakla og aldri kunna bli noka pålitande støt-
te og aldri gje kampen den konsekvente lei-
inga som kan føre til siger."

KOMMUNISTENE STØTTER ALL RETTFER- DIG KRIG.

En del kamerater har i diskusjonen hevda at
borgerskapets hær aldri kan føre noen rettferdi-
g krig, uansett hvilken objektiv funksjon en even-
tuell motstand fra den borgerlige hæren har.
Et slikt syn er i strid med partiets linje.
Partiprogrammet slår fast:

"Om til dømes sosialimperialismen går til
åtak på Noreg er det ingen grunn til å rekna med
at det borgarlege "forsvaret" vil gjera nokon
stor motstand. Mest truleg er det at dei væpna

styrkene vil gå i oppløysing, liksom dei gjorde
i 1940. Om dei skulle gjera motstand under lei-
ing av den borgarlege regjeringa mot eit impe-
rialistisk åtak, vil AKP(m-l) sjå på det som
ei rettvís krig som proletariatet stør.

Den borgarlege regjeringa kan gjera ein slik
krig om til ein urettvís krig.

Slike tilhøve vil inntreffa om krigen i hovud-
sak vert ført som ein lekk i å tryggja
eit USA-imperialistisk åtak på Noreg. Det vil
og inntreffa om regjeringa gjer soldatane til
kanonføde for USA-imperialismen og i
røynda ikkje gjev dei høve til å verja landet
mot sosialimperialismen. I slike høve vert det
ikkje lenger ein rettvís, men ein imperialistisk
krig."

KAMP MOT REVISJONISMEN I DET NASJONALE SPØRSMÅL!

Revisjonistene, enten de hører hjemme
i SV, KUL eller "Oktobergruppa", angriper
AKP(m-l)s riktige linje i det nasjonale
spørsmålet som rasende. Dette er ikke
underlig. Denne linja utgjør en farlig trusel
mot ekspansjonsplanene til den av supermak-
tene som disse gruppene er agenter for, nem-
lig sosialimperialismen. Gjennom den propa-
gandaen de fører ut idag om "AKPs brune nas-
jonalisme", prøver disse gruppene å legge grun-
nlaget for ei kapitulasjonslinje hos det nor-
ske folket i tilfelle et sovjetisk angrep. Om
revisjonistenes linje vinner innpass, vil det
bety store og grusomme tap for det norske
folket i en krigssituasjon. Ekstra farlig er
det om denne linja får innflytelse blant de
som skal lede kampen, nemlig kommuniste-
ne. Derfor er den diskusjonen som har
vært ført i NKS om det nasjonale spørsmålet
ingen "interessant teoretisk" debatt, men et
spørsmål om liv eller død for proletariatet
og det arbeidende folket i Norge. Alle med-
lemmer av NKS må sette seg grundig inn i
partiets program og bekjempe revisjonismen
i det nasjonale spørsmål hardt og beslutt-
samt, både innad og utad.

NKS/AU

sjølkritikk fra

georg

Jeg har(i forrige nr av "4 mai")
fremma de mest utrulige synspunkter
på karakteren av borgerskapets ev-
entuelle motstand i forbindelse m
med en sovjetisk okkupasjon av No-
rge. Jeg har sagt som følger: "Hvis
det norske borgerskapet ytter en
viss motstand mot den sovjetiske

okkupantmakta så vil denne motstand være uttrykk for det norske borgerskapets imperialistiske interesser, og den vil være urettferdig. Samtidig vil denne motstanden i den grad det er motstand - objektivt tjene kampen for nasjonal sjølråderett, og den vil derfor få kommunistenes støtte. Skal vi vurdere karakteren av den borgerlige hæren evt. motstand som helhet må vi selvfølgelig legge borgerskapets egne vurderinger til grunn og dermed må vi også stemple motstanden som urettferdig, allikevel skal vi støtte kampen de fører".

Det jeg sier her er et underlig oppkok av åpent "gammel" revisjonistiske og trotskistiske standpunkter.

Trotskistiske fordi jeg legger opp til at borgerskapets motstand vil tjene deres imperialistiske interesser. En konsekvens av dette ville være: "Vend våpna mot det egne borgerskapet, hovedfienden er i hjemlandet.

"gammelrevisjonistisk" fordi jeg eksplisitt oppfordrer til å støtte det egne borgerskapets urettferdige kamp, - en kamp som ville være et forsvar for den andre supermakta USA. Det vil i praksis si at når USA-imperialismen også angriper Norge at det er frontlinjer i røver-krigen mellom supermaktene på norsk jord. Ei konkret parole i en slik situasjon ville være: Kamp mot begge supermaktene - og ikke slik jeg legger opp til - med USA for nasjonal sjølråderett!

Standpunktet er motsigelsesfylt og oser av historisk idealisme, dvs at jeg tar utgangspunkt i hvorfor borgerskapet kjemper, i borgerskapets motsiver, og ikke i den objektive funksjonen som motstanden vil ha. (Jeg vil også understreke at denne motstanden ikke vil være langvarig eller særlig entusiastisk - under den sansynlige forutsetninga at USA-imperialismen ikke kommer til "unsetning", - borgerskapets linje (under den forutsetninga) vil være kapitalasjon, og en evt. motstand vil være "sporadisk og tilfeldig" - men objektivt sett

historisk progressiv og rettferdig.) X Kommunister støtter ikke urettferdige kriger.

II. Sjølkritikk for tendenser til (spesielt i avsnittet om X89) å likvidere det nasjonale spørsmålet ved en okkupasjon. Synet mitt her innebærer en vulgarisering av Lenin - og legger landet åpent for trotskistene. Tendensen er derfor råtten og må skarpt kritiseres.

III. Sjølkritikk på forholdet mott til NKS. I stedet for å studere AKP (ml)s og NKS standpunkter nøye, har jeg hatt store tendenser til: henge meg på den trotskistiske kvasikritikken av partilinja. Dette vitner om et feilaktig syn på den kommunistiske organisasjon. Det bryter åpent med parola: Ha tillitt til partiet, ha tillitt til massene - og hevder i stedet Ha tillitt til partiets fiender og massenes forædere

georg.

I to nr av 4 mai har Georg fremma svært feilaktige og revisjonistiske linjer i det nasjonale spørsmålet. Nå tar han sjølkritikk for de synspunktene han har fremma. Det er bra! Det viser at den ideologiske kampen har ført til enhet, og tilbakeslag for feilaktige linjer.

Andre kamerater som også har stått for feilaktige linjer i dette spørsmålet, bør følge Georgs eksempel: Før diskusjonen fram til enhet, ta sjølkritikk i lokale diskusjonsblader eller i laga deres. Alle lag må ta alvorlig på den ideologiske kampen mot revisjonistiske avvik i det nasjonale spørsmål.

red.

studer akp m-l s program

Prisippprogrammet til AKP(m-l) er de viktigste prinsippene i marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning anvendt på norske forhold. Det uttrykker prinsippene, strategien og den politiske linja kommunistene må følge om vi skal lede arbeiderklassen og folket fram til knusinga av det borgerlige diktaturet, opprettinga av diktaturet til proletariatet, bygginga av sosialismen og utviklinga fram til det kommunistiske klasseløse samfunnet.

Det nye prinsippprogrammet som blei vedtatt på partiets 2. landsmøte i november, skiller seg fra det gamle bl. annet ved at det har en grundigere behandling av partiets rolle, av kampen mot moderne revisjonisme, sosialdemokrati og all annen opportuniste og kampen mot imperialismen og spesielt supermaktene. Prinsippprogrammet retter på feil i klasseanalysen som fantes i det gamle programmet fra 1973. Det slår fast at hovedmotsigelsen i Norge går mellom proletariatet og borgerskapet, og at for å seire i revolusjonen må proletariatet alliere seg med de arbeidende bøndene og fiskere og stille seg illedelsen for hele det arbeidende folket. Programmet gir også en grundigere behandling av den proletariske revolusjonen, som er den strategiske oppgava arbeiderklassa og partiet i Norge står overfor.

Programmet understreker at det fins en økende fare for at de to supermaktene skal utløse en 3. verdenskrig og overfalle Norge. Dersom det skjer må

partiet stille seg i spissen for proletariatet og folket i Norge, utløse en nasjonal-revolusjonær folkekrig mot imperialismen, ikke stole på en supermakt mot en annen, ikke stole på det norske borgerskapet og dets statsapparat. Arbeiderklassen og det arbeidende folket må befri Norge gjennom egne krefter, og kjempe for at seier imotstandskrigen betyr seier for den sosialistiske revolusjonen og at proletariatets diktatur blir oppretta i Norge."

(Fra meldinga til sentralkomiteen i partiet om AKP(m-l)'s 2. landsmøte.)

Dette prinsippprogrammet streker ikke bare opp den linja partiet sjøl må følge, men er et program for alle kommunistene i Norge.

ALLE NKS'ERE PLIKTER Å BRUKE DETTE PROGRAMMET -- VI PLIKTER Å FORSVARE DET UTAD OG PROGAGANDERE DET FOR
MASSENE: DERFOR ER DET EN SJØLSAGT PLIKT AT ALLE KAMERATENE STUDERER PROGRAMMET PÅ EGENHÅND!

KAMERAT I NKS/AU

forslag til frivillige studier

I de obligatoriske studiene på vårplanen er det henta en del materiale fra prinsippprogrammet, men det har dessverre ikke vært mulig å føre opp store deler av programmet som obligatoriske studier. Det er likevel klart at slølstudier aldri blir noen fullgod erstatning for kollektive studier og diskusjoner. Derfor oppfordrer vi laga til å organisere grupper for frivillige kollektive studier. Forslaget til studier som følger her er konsentrert om de aller viktigste delene, men

likevel er det så omfattende at laga eller studiegruppene sjøl må gjøre et skjønnsomt utvalg.

1.MØTE:ARBEIDERKLASSEMS KOMMUNISTISKE PARTI.

1.Hvorfor trenger arbeiderklassen det kommunistiske partiet?Er det slik i dag at AKP(m-l) leder arbeiderklassen ved å gå i spissen?

2.Diskuter: "AKP(m-l) styrker seg ved å kvitte seg med opportunistiske element"

3.Diskuter det at AKP(m-l) har programfesta at det ikke skal ta mot noe tilbud fra staten eller noe annet organ for monopolborgerskapet om økonomisk støtte.

2.MØTE:IMPERIALISMEN OG DEN PROLETARISKE VERDENSREVOLUSJONEN.

1. Diskuter de 4 grunnleggende motsigelsene i verden og vis hvordan disse blir skjerpa.Diskuter hva som er hovedmotsigelsen i verden.

2.Diskuter forholdet mellom USA og Sovjet.Vis hvordan krigsfaren er økende og hvorfor Sovjet er den mest sannsynlige krigsutløseren.

3.Diskuter hvordan de to supermaktene idag utgjør en dødlig trussel mot det norske arbeidende folket og mot sjølvrådet.

3.MØTE:KLASSEKAMPEN I NORGE.A

1.Diskuter hvordan hovedmotsigelsen i Norge går mellom borgerskapet og proletariatet.Kritiser andre analyser av hovedmotsigelsen,f.eks.:Monopolkapitalen mot folket,eller den gamle formuleringa i prinsippprogrammet.

2.Diskuter bøndenes plass i klasseanalysa.Kritiser linja til grupper som "K"UL.

4.MØTE:KLASSEKAMPEN I NORGE'B:

Diskuter hva moderne revisjonisme er. Vis hvordan og hvorfor revisjonismen

er enda farligere nå enn på Lenins tid. Diskuter hvorfor de borgerlige arbeiderpartiene er den viktigste politiske støtte for borgerskapet i de kapitalistiske landa.

2. Gå gjennom de historiske erfaringene programmet oppsummerer for kampen mellom marxisme og revisjonisme.

3. Diskuter om SV er et like viktig redskap for sosialimperialismen som "N"KP.

4. Diskuter hvordan det passer på "K"UL og trotskistene "småbrøt av den moderne revisjonismen, og kan berre leve i kjølvatnet til større moderne-revisjonismen parti. I røynda er dei spesial-avdelingar av den moderne-revisjonistiske rørsla med særskilt oppdrag: å stø sosialimperialismen og å kjempe mot den marxist-leninistiske rørsla mellom studentar og intellektuelle" (s. 106)

5. MØTE: A. PRINSIPPA FOR KAMPENE

PROLETARIATET FØRER UNDER KAPITALISMEN

1. Diskuter hva som er ei revolusjonær linje for dagskampen.

B. OPPGAVENE TIL ARBEIDERKLASSEN OM NORGE BLIR DRATT INN I EN 3. VERDENS-KRIG.

2. Diskuter hvordan hovedmotsigelsen i Norge under en okkupasjon vil gå og hvordan denne motsigelsen kan løses.

C. DEN SOSIALISTISKE REVOLUSJONEN.

3. Diskuter hvorfor revolusjonen vil ha sosialistisk karakter - hvorfor ikke nydemokratisk? Kritiser den revisjonistiske teorien om antimonopolistisk revolusjon.

D. SOSIALISMEN, PROLETARIATETS DIKTATUR OG UTVIKLINGA RIL KOMMUNISMEN.

4. Diskuter hvorfor og hvordan klassekampen vil førsatte under sosialismen fram til kommunismen.

permanente streikestøttekomitear!

FRAM FOR PERMANENTE STRIKESTØTTEKOMITEAR

Svært mange av dei streikestøttekomiteane vi har rundt på dei høgre lærestedane, er i dag permanente berre på paret.

Det er komitear som det vert blåst liv i kvar gong det bryter ut ein streik-og dette er eit hinder for framgang i støttearbeidet. Eg skal prøve å vise dette og kvifor vi må bygge sterke og permanente komitear og til slutt om kva oppgåver og korleis desse komiteane skal fungere. I partiprogrammet vert det slått fast at imperialismen har gjort det mogleg for borgerskapet og muta eit tynt skikt av arbeidarklassen frå den imperialistiske superprofitten, arbeideraristokratiet.

Partiprogrammet summerer opp Lenins teori om arbeideraristokratiet, og slår fast at dette lager i våre dager er den viktigaste sosiale støtta for borgarskapet, ei politisk avdeling av borgarskapet.

I Noerg i dag har borgarskapet eit vel utvikla system for oppkjøp av arbeidarar. Arbeideraristokratane er det sosiale grunnlaget for dei borgarlege arbeiderpartia. Dei er løytnantar for borgarskapet og monopolborgarar og "Borgargeneralar" ala Tor Aspengren og Tor Halvorsen. Dette veit me kommunistar gjennom den kommunistiske teorien-og oppgåva er å tilføre massane denne lærdomen. Streikekampene viser kor rett vår teori er, og streikane tvingar borgarskapet i LO og forbundstoppane fram i lyset.

Deira egne klasseinteresser gjer at desse folka må gå til åtak på arbeidarklassa med alle moglege metoder. Dei sit på streikekassene og nyttar pengane på "Den grå marknad". Dei nyttar lygn og terror mot arbeidarar i kamp, og dei nyttar desperat antikommunisme for å skilja dei kjempande arbeidarane fra ledelsen deira og fra deira sikreste vener. Samstundes vert dei avslørt for fleire og fleire arbeidarar. Tenk berre på bryggearbeidarane og korleis dei omtala forbundsleiinga: "Det året da rottene kom fram og vedkjende seg si tru". Lenin snakka om at "Streik er skule i krig" og i VG seier Hatlebakk at streik er geriljakrig mot samfunnet. Ein klassemedviter, borger.

Slik er stoda i Noreg idag. Utifrå dette veit me at det kjem alt anna enn pengar frå streikekassene i forbundet når arbeidarklassa går til streik. Støtta må kome andre stader frå-frå massane i arbeidarklassa og småborgarskapet. Men denne støtta kjem ikkje flytande på ei fjøl. Den må kjempast fram og den må organiserast!

Streikestøttekomiteane er uttrykket for denne organiseringa, og komiteane har alt vist seg liv laga i høgste grad. Det er vedtaka frå arbeidarane på Hamnerverk, heismontørane, telefonseintralmontørane, Jøtul, Linjegods, Zinken, brygga, Hustad, Norsk Champignon, handfaste prov på. Like gode prov er dei rasande åtaka fra ei samla borgarpresse, frå SV, DNA, "NKP", og KUL.

Oppgåvene til streikestøttekomiteane vert stadig større, for klassekampen skjerpar seg. Både arbeidarklassa si auka kampkraft og borgarskapet sine desperate mottiltak er uttrykk for dette. Småborgarskapet står ikkje utanfor dette, Hitrasteika og lærarane sine aksjonar et døme på det. Alt dette viser at oppgåvene i streikestøttearbeidet veks, og at komiteane må byggjast ut, ikkje ned.

Denne lina må kjempast gjennom i NKS. Opp mot denne lina står eit syn som klårt kom til uttrykk til dømes under bryggearbeidarstreika. Einskilde kameratar såg ikkje på denne streika som ein strålende hending, men som eit hinder for å gjennomføre vårplanen, eit hinder for å driva 8. mars-arbeid og 1. mai-arbeid.

Konsekvensen av denne lina er å stille parola: Stille flyt klassekampen. Denne lina skal vi slå attende som det ho er, ei nederlagsline.

STRIKESTØTTEARBEIDET ER EIN
VIKTIG DEL AV ARBEIDET MED Å
SMI EINSKAPSFONTEN.

Som kommunistar slår me fast at fleirtalet av studentane har interesse av den sosialistiske revolusjonen og at dei er viktige forbundsfeller for arbeidarklassa. Borgarskapet veit dette og er livande redd for at den einskapen me ser og har sett skal byggjast vidare ut. Borgarskapet sine reiskap på lærerstadane, i første rekkje USV og KUL fyller si oppgåve gjennom rasande åtak på streikestøttekomiteane. Det er ein

bra ting å verte angripen av fienden, sa Mao, og me skal hugse på at den einskapen vi ser idag er skapt gjennom streikestøttearbeidet.

Møtet i DNS i Oslo der det vart samla inn 52 000 kroner var eit hardare slag mot studenthetsen og for einskapen enn tusenvis av ord og artiklar. Representantar frå alle dei streikande dei siste åra har stått på tatarstolen i studentersamfunna og elevsamfunna og appellert om støtte og støtte har kome. Som ein av bryggearbeidarane sa i DNS: "me vil rekne studentane også i framtida som ein bastion i støttearbeidet! Dette møtet har vore eit handfast prov på det korrekte i parola: "Einskap studentar-arbeidarar". Sreikekampen har og tydd mykje for avsløringa av revisjonistane i SV og i KUL. Stalin seier i samtale med Herzog: "Når manskall nagle sosialdemokratiet til skampelen, skal ikke dette skje på grunnlag av høytfløyvende spørsmål, men på grunnlag av arbeiderklassens daglige kamp. Oppgaven er å slå sosialdemokratiet hver eneste dag på grunnlag av disse spørsmålene, ved at en avslører deres forræderi. Men de nne oppgaven kan ikke løses fullt ut, hvis ikke problemene fra den daglige kampen blir bindi sammen med de grunnleggende spørsmålene".

OM ORGANISERINGA

Nøkkelen i arbeidet må være masselina, massene er de virkelige heltene. I samsvar med dette må ein leggja mykje arbeid i å trekkja uorganiserte med i streikestøttekomiteane.

Altfor mange komitear er prega av byråkratisk arbeidsstil med mykje beskjedar om lister, stands o.s.b. Problemet med disse komiteane er at dei ikkje har politiske diskusjonar og eit demokratisk indre liv, slik at komiteen kan aktivisere nye folk og fostre dei til sjølvstendige og aktive klassekjemmarar. Ein slik stil er eit aktivt hinder mot å rekruttere bredt til komiteane.

Komiteane må studera innholdet i dei streikekampene som pågår, og dei må studera Strasbourgtesene, Engels "Ei rimelig lønn for eit rimelig dagsverk", SSKs plattform, Tariffoppgjeret, for å nemne noko.

Dette legg grunnlag for å veksa både politisk og organisatorisk.

Vi må også hugse på å knytte dagskampen saman med dei grunnleggende spørsmåla, slik Stali lærer oss det. For ved sida av byråkrati er også økonomisme eit hinder for vidare framgang i støttearbeidet.

MEDLEMSSKAP

Vi må halde fast ved ei korrekt frontorganisering. Alle freistnader på at parti eller grupper skal få vetorett, eller representasjon i styret må skarpt avvisast. Medlema, ikke organisasjonar, skal fastsetta politikken. I tråd med dette må vi slåst fram individuelt medlemsskap og kontigent i fronten. Dette er organisering på eit langt høgare nivå enn dei lause gruppene vi har mange stader i dag. Revisjonistane er mot alt dette. Dei er for partirepresentasjon, vetorett, mot medlemsdemokrati.

BYGG FOND

Brygga fikk den fyrste støtta si frå Tromsø og Trondheim SSK. Grunnen til dette var m.a at dei hadde bygt opp fond. Bryggearbeidarane peika sjølve på kva viktig denne støtta var. Konklusjonen på dette må vere at vi bygger fond og det må gjerast klart for dei som gir bidrag at pengane går til eit slik fond.

PLATTFORMA

Denne må slå fast at oppgåven er å støtte streikar og aksjonar fra arbeidarar og andre arbeidande menneskje. Ein må slå fast at det dreier seg om ein permanent komite.

Til slutt. NKS/AU har sendt ut eit direktiv om streikestøttearbeidet. Kameratane må studere dei samvitsfullt og legge konkrete planar for arbeidet framover.

STYRK STREIKESTØTTEKOMITEANE
STYRK EINSKAPEN ARBEIDARAR-STUDENTAR.

Håkon

sommerleir ikke bare for medlemmer.

SOMMERLEIREN ER IKKE BARE FOR NKS MEDLEMMER

I fjor diskuterte vi den enorme betydninga sommerleirene har og har hatt for den kommunistiske studentbevegelsen. Vi kjempa for at alle medlemmer skulle dra på leir og vi oppnådde stor enhet og bra resultater.

Det store problemet i fjor var at antallet uorganiserte på flere leire gikk tilbake, når vi sammenligner med tidligere år. Problemet var ikke "høyrevind" blandt studentene, men problemet besto i en sektersk høyrevind når det gjaldt vår egen sommerleirmobilisering.

NKS LEIR ELLER RØD FRONTLEIR

Blandt NKSere heter de leirene som partiet arrangerer for partileire. Det er riktig at AKP(m-l) arrangerer sommerleire, men siden 1970 har de hatt Rød Front leire. Disse leirene er altså ikke bare for medlemmer av partiet, men de er åpne for sympatisører og venner av partiet slik at de sammen med partiet kan studere og trekkes inn i og nærmere partiet. I år blir det en oppgave for NKS å sikre at våre leire reelt får karakter av RF leire, ved at alle venner og sympatisører av den kommunistiske bevegelsen på de høyere lærestedene deltar på leir sammen med NKS sine egne medlemmer.

Dette må også markeres med et navneskifte på leiren. I år må de hete Rød Front studentleire. Ikke NKS-leire.

SOMMERLEIRENE, EN SKOLE I KOMMUNISME

De uorganiserte som deltar på sommerleir lærer politikken vår å kjenne. De lærer hvordan vi organiserer oss og de ser hvordan kommunister og progressive fungerer.

Dette er nyttig lærdom for de uorganiserte, og de har mye å lære oss.

Temaet på leirene i år er:
Den internasjonale situasjonen og krigsfaren. Studentenes interessekamp og Stortingsvalget 1977.

I alt dette arbeidet vil vi trekke med uorganiserte og aktivisere dem rundt oss. Derfor er leirene åpne for

uorganiserte. Vi har tillit til og tru på vår egen politikk. Derfor må vi heller ikke være redde for å trekke med bra folk selv om det er uenige med oss i viktige politiske spørsmål, men satse på å overbevise dem i løpet av leiren. De uorganiserte kommer til leirene med viktig positiv og negativ kritikk av den kommunistiske rørsle. De er prega av entusiasme og pågangsmot

Kort sagt, De uorganiserte er en uvurderlig styrke for leirene og for utviklinga av den politiske linja på leirene. Vi må snu tendensen til å se på sommerleirene som NKS leire. Vi må se på dem som RØD FRONT leire, og dette må vi også kalle dem i propagandaen for leirene. Så lenge det er mulig å holde store legale leire i klassestaten Norge, må vi nytte tida til å organisere flest mulig rundt parti-linja og rundt den kommunistiske bevegelsen. Alt baktungt byråkrati og sektersisme må bort.

HVEM SKAL VI MOBILISERE?

Ei målsetting bør være at alle vi mobiliserer til FFF også skal mobiliseres til å dra på sommerleir. Vi må sikre våre nærmeste sympatisører og oss sjøl, men vi må ikke si oss fornøyd med dette. Bevegelsens historie lærer oss at sommerleirene gir mulighet til å løse motsigelser til folk som for leirene ligger ganske langt fra oss.

HVA ER SPESIELLT MED SOMMER- LEIRMOBILISERING?

Alle som har mobilisert til leir tidligere veit at det ikke er nøyaktig det samme som å få med folk i tog eller på et møte eller en enkelt aksjon. Ganske enkelt fordi det dreier seg om politisk aktivitet ei hel uke attpå til i ferien, eller den tida en jobber. Dette betyr at denne mobiliseringa stiller særskilt store krav til vårt massearbeid, evnen til å løse konkret de enkelte motsigelsene som de forskjellige folka har. Alt fra redselen for plutselig på oppfordring å måtte synge Arbeidsmannen

alleine i plenum, til problemer med penger, avtale om å dra til England osv. Vi må mobilisere folk på de hoveddiskusjonene som skal opp på leirene. For det er sjølsagt interesssen for klassekampen og et eller flere av de emnene som skal opp på leirene, som er det viktigste grunnlaget for at folk drar på leir.

3VIKTIGE ERFARINGER

1. POLITIKKEN ER VIKTIGST

Det har alltid vært slik at hvis folk blir politisk mobilisert på de emnene som leiren skal ta opp, da løser de også de praktiske problemene.

Folk sjukmelder seg, de tar tjuvperm fra det militære, de korter ned på ferie osv fordi de brenner etter lyst til å dra på leir.

2. FOLK PLANLEGGER FERIEEN NÅ

Dette betyr for oss, at vi allerede nå må begynne å diskutere sommerleir med venner av den kommunistiske bevegelsen. Vi mister mange mulige sommerleirdeltakere hvis vi venter til 3 uker før leirene starter med å spørre dem.

3. DRA I FLOKK OG FØLGE

Vi skal gjennomføre en propaganda-kampanje før leirene med løpeseddlar, plakater osv. Vi skal drive mobiliseringsarbeid fra stands, på møter, ved at vi drar hjem til folk osv. Alle erfaringer viser oss at det er den personlige mobiliseringa som gir resultater. Dette betyr blandt annet også at en kan gjøre avtaler om å dra sammen på leir, sikre de uorganiserte at de kan komme i samme brigade som oss osv.

Dette med usikkerheta rundt transport, avviklinga av leiren osv, er ofte den viktigste hindringa for en del folk. Felles reise er en viktig faktor for å løse disse problemene.

Vi bør innføre en regel i sommerleirarbeidet vårt som bryter over tvert med gamle feil: "DRA ALDRI ALLEINE PÅ LEIR". Alle kameratene bør sette opp en plan allerede nå over hvem de vil mobilisere til leir og starte diskusjoner med folka så fort som mulig. Gjør vi dette vil vi mobilisere mye folk innen august.

beretninga:

SENTRALSTYRETS FØRHOLD TIL STUDIER I M-L-M

Hele NKS må bestandig kjempe for å høyne sitt politiske og ideologiske nivå gjennom planmessige studier i marxismen-leninismen. Studier av den marxistiske teorien knytta til forbundets politiske oppgaver i klassekampen, er en av viktigste metodene for å bekjempe prinsippløs vakling på de politiske linjene. Ingen kommunist, uansett hvor skolert han er, blir noen gang ferdig med å studere

Sentralstyret har vært djupt av den teorifiendtlige ideologien som er et kjennetegn ved høyreavviket. Det har kommet til uttrykk ved at vi ikke har stilt som en sentral oppgave for hele forbundet å drive systematiske studier, og at sentralstyret sjøl har drevet kollektive studier etter plan. Overbygninga for dette avviket har hele tida vært at "det er umulig og vil føre til bokdyking ala "K"UL dersom vi skal studere samtidig som vi har så store andre oppgaver". Det har over lang tid stått kamp om denne linja innad i sentralstyret, men uten at det har ført til gjennombrudd for ei riktig linje.

Den linja sentralstyret har stått på, er pragmatisk og empirisk. Det er ei linje for at det aldri skal studeres i NKS. Teorifiendtligheten hos sentralstyret er en viktig årsak til at sentralstyret ikke har evna å ana-

lysere høyreavviket korrekt, og har lagt grunnlaget for stadig nye avvik. Det har vært ei linje mot kaderfesting, både i sentralstyret og i hele forbundet.

Stalin sier: "Uten en revolusjonær teori, ingen revolusjonær praksis, og uten en revolusjonær praksis ingen revolusjonær teori". At sentralstyret ikke har forstått denne kommunistiske sannheten, blei tydelig demonstrert da vi stilte korrigerende av studiestilen på dagsorden. I stedet for å stille studiene som et våpen for å stykke oss i den eksterne kampen, la sentralstyret op en plan med "bare studier", for seg sjøl og hele forbundet. Dette førte sjølsagt til bokdyrking og større avsondring fra massekampen. At det var en typisk form for vulgarisering, viste det seg når partiet tok initiativ for å stoppe planen. Da dukka studiefiendtligheten fram på nytt: "Vi har et visst nivå på teori, det vi trenger nå er kontakt med massene".

Sjøl om det er gjort en del framskritt på studienes område og det teoretiske nivået er blitt høyere, så er det fortsatt ikke gjort noe gjennombrudd i å studere planmessig og systematisk på alle områder, og i forhold til alle oppgaver. Dette viser at den revisjonistiske ideologien i synet på studiene enda ikke er korrigert. Det nye sentralstyret må legge stor vekt på å kjempe seg til en korrekt linje i dette spørsmålet.

BYRÅKRATISKE AVVIK I LEDELSEN.

Mao sier at det er to metoder vi må anveende i alt vårt arbeid. Det

ene er å førene det allmenne med det
særegne, det andre er å førene ledelsen
med massene. Disse metodene bygger på
den marxistiske verdensanskuelsen som
ser massene som drivkrafta som lager
verdens historia. Den kommunistiske
formen for ledelse i alt praktisk arb-
eid er "fra massene til massene". Dette
er kjerna i den kommunistiske masse-
linja og i tråd med den marxistiske
kunnskapsteorien. Uten at ledelsen er
dyktige til å anvende disse prinsippene
kan verken bli riktig eller massene
bli mobilisert på politikken

Sentralstyret har stått for store
byråkratiske avvik fra disse prinsipp-
ene:

Særlig alvorlig er det at ledelsen
har stått for ei linje som i praksis
har ført til at grunnorganisasjon-
en har blitt nedprioritert og negli-
sjert. Flere av kameratene har unnlatt
å delta regelmessig på lagsmøtene og
unndratt seg deltagelse ilagets ek-
sterne arbeid. Kameratene har unndratt
seg lagets kontroll og kritikk ved å
skyve foran seg de store og viktige
oppgavene de har utenfor laget.

Dette avviket er grovt vedtekts-
stridig. Vedtektene slår korrekt fast
at alle medlemmer, uansett om de har
en høy eller lav stilling i forbundet,
har plikt til å delta i grunnorgan-
isasjonens arbeid på lik linje. Lenin
viste at det å delta i grunnorganisa-
sjonen var en forutsetning for å kunne
kalle seg kommunist.

Dette avviket har har fått en
rekke alvorlige følger:

Ledelsen har svekka båndene sine
til massene og avsondra seg fra masse-

kampen. De kameratene som har stått i spissen for avviket har hatt tendenser til å se på seg sjøl som "grå eminenser" som skal sitte i bakgrunnen og "trekke opp linjene" --ikke som virkelige lederne for massenes kamp.

Det har vært alvorlige svakheter i ledelsens evne til å mobilisere medlemmene og massene til kamp på ei korrekt politisk linje. Ledelsen har ofte mangla den konkrete kunnskapen om virkeligheten som kunne gjort den i stand til å forene de allmenne oppfordringene med særskilt veiledning. Følgelig har forbundets eksterne slagkraft blitt svekka.

Kritikk fra medlemmer og underordna organer blei ikke tatt alvorlig. I mange tilfeller blei den ikke svart på. En del ledende kamerater har hatt en stil med å "vende kritikken", dvs. gripe fat i underordna, kanskje feilaktige punkter i kritikken og bruke den som et utgangspunkt for å angripe den som kom med kritikken. Denne stilen viser at sentralstyret mente det hadd lite å lære av grunnorganisasjonene og de vanlige medlemmene. Mange feil i forbundets arbeid kunne vært retta på et tidligere tidspunkt dersom sentralstyret haddelytta til, og tatt lærdøm av kritikken fra grunnplanet.

Sentralstyret har ikke systematisk kritisert underordna organer og medlemmer for feil, har ikke systematisk tatt opp den ideologiske kampen og krevd sjølkritikk. På denne måten har feilaktige linjer fått utvikle seg i fred og ro, og sentralstyret har ikke føstra medlemmer gjennom kritikk og sjølkritikk. **36**

Sentralstyret har hatt en opptunistisk tendens til underdanig bukking for kritikk fra partiledelsen. Dette har ført til et forsøk på korrigering av feilaktige linjer ved flere tilfelle har ført til nye feilaktige linjer, fordi kritikken av de opprinnelige feila var dårlig forstått. En slik opportunistisk holdning til kritikk må stemples som tendenser til fraksjonisme i forhold til partiledelsen.

Ledelsens tillit blant medlemmene er svekka. Sjøl når kamerater fra sentralstyret har vært på lagsmøter og holdt innlegg som isolert sett kan ha vært gode, har ofte blitt møtt med djup og berettiga skepsis fra medlemmene. Dette fordi kameratene erfaringsmessig ikke har tatt ansvar for å sette linjene ut i praksis.

Sentralstyret avviker byråkratisk fordi det skiller ledelsen fra medlemmene, og fordi det hindrer ledelsen i å utforme særege og konkret rettleiding. Det er revisjonistisk fordi det bryter med Lenins tese om at enhver som skal kalle seg kommunist må delta i en grunnorganisasjon. Det er ei linje for å gjøre ledelsen aleine til forvaltere av politikken og gi ledelsen privilegier i forhold til resten av medlemmene. Sentralstyret er spesielt alvorlig fordi det peker i retning av å erstatte den demokratiske sentralismen i NKS med byråkratisk sentralisme av NA/SV-typen.

Kampen mot avviket i sentralstyret har pågått i lengre tid. Det er fatta konkrete vedtak om at alle kameratene skal delta i grunnorganisasjonens arbeid, at alle kameratene skal drive personlig massearbeid og delta i de eksterne kampene til forbundet. Disse vedtakene har ført til en viss framgang, men har også i flere tilfelle blitt sabotert. Korrigeringa har såleis kommet kort. Årsaken til dette er at det ideologiske grunnlaget for avviket ikke er skikkelig forstått og bekjempt. Denne ideologien har gått ut på at sentralstyrets medlemmer har sett på seg sjøl som "spesielle" i forhold til vanlige medlemmer. Ledende kamerater tatt seg retten til å se ut over vedtak og direktiver fra grunnorganisasjonen sin og dens ledelse, og fra de pliktene alle i forbundet har. Dette er særst alvorlig fordi det innebærer en fare for at det dannes et privilegert skikt i forbundet. erfaringa viser at et slikt skikt danner det sosiale grunnlaget for framveksten av revisjonisme i kommunistiske organisasjoner.

En annen viktig konsekvens av den byråkratiske linja er de alvorlige tendensene til subjektivisme som har prega NKS-ledelsen over lang tid. Mao lærer oss at å undersøke et problem er å løse det, og at dersom en ikke har gjort undersøkelser før en forsøker å løse det vil en gjøre feil unngåelig.

I tråd med det som er sagt om manglende massekontakt og mangelfull deltakelse i grunnorganisasjonen, har avviket i sentralstyret gått ut

på at det ikke har sett det som viktig å gjøre undersøkelser blant massene. Ideologien bak denne linja er sjølsagt at en kan klare seg med sine egne "kloke hoder" og sine egne snevre erfaringer. Det er et uttrykk for at sentralstyret ser på seg sjøl og ikke massene som de virkelige heltene. Denne linja uttrykker et grovt revisjonistisk brudd med den marxistiske erkjennelsesteorien og viser at det har vært alvorlige tendenser til å se på massene med forakt i ledelsen.

Subjektivismen er en av de viktigste årsakene til den alvorlige vaklinga på politiske linja som vi har oppsummert tidligere. Fra at hele SV er en del av venstresida til at alle i SV er reaksjonære agenter for sosialimperialismen fra at interessekampen alltid skal være hovudoppgave til at interessekamp er uviktig og høyre, fra ingen studier til bare studier og tilbake til ingen studier osv.

SENTRALSTYRETS HOLDNING TIL KRITIKK OG SJØLKRIK:

Sentralstyret har hatt alvorlige avvik frå ei korrekt kommunistisk linje for kritikk og sjølkritikk. Dette har hemma den ideologiske kampen i forbundet og beskytta de revisjonistiske feila i sentralstyrets arbeid. Sentralstyrets avvik har hemmet hele forbundets utvikling.

Sentralstyret har hatt ei sjøltilfreds holdning. Når det oppstod vansker i arbeidet, retta ikke sentralstyret søkelyset mot seg sjøl og sin ledelse av organisasjonen. I stedet la de skylda på at medlemmene hadde "lavt nivå" og "dårlig skolering".

innhald:

1. Leiar om 1.mai	side 2-3-4
2. Sjølvkritikk frå sosialskule "	5-6-7
3. Kvinnekamp: Mer om det økonomistiske avviket i kvinnekampen --	" 8-9
4. Vedtektsdiskusjonen:	
a: Smålag bør ikke ta opp medlemmer-- Tina.	" 10
b. Tina fremjer sekterisme i vervearbeidet--Mai	" 10-11
c. Oppsummering av vedtektsdiskusjonen.--Karl	" 12-13-14.
5. Stortingsvalet 1977- <u>og-Raud Valallianse</u> :	
Hvorfor stiller kommunister til parlamentariske valg-Ola	" 15-16-17-18-19-20.
6. <u>Det nasjonale spørsmål:</u>	
a: Forsvar AKP(m-l)'s riktige linje i det nasjonale spørsmål-- NKS/AU	" 21-22
b: sjølvkritikk--Georg	" 22-23
7. <u>Studier-partiet sitt prinsipp-programm:</u>	
a: Kamerater iNKS-- studer det nye prinsippprogrammet til AKP(m-l)--kamerat i NKS/AU	" 24-25
b: Forslag til frivillige studier--kamerat iNKS/AU	" 25-26-27
8. <u>Streikestøtte:</u>	
Fram for permanente streikestøttekomitear'. --Håkon	" 28-29
9. <u>Sommarleir:</u>	
Sommarleiren er ikkje berre for NKS'arar Bodil	" 31
10. <u>Beretrniga:</u>	
Sentralstyrets forhold til studier i marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning	" 33,34-35 36-37-38-39
BILAG: REVOLUSJONÆRT SIKKERHETSARBEID 12 sider	